

Η ΑΛΕΠΟΥ

(μύθος)

1

Γιὰ μι' άλεπού, που έλεγον πως πόνγει
της κότταις έσα πέρα στα χωριά,
έβγήκανε προχθές εις τό κονήγι
καμμιά, νά πούμε, πεντακοσαριά !...

2

Γιὰ μι' άλεπού νά βγαύνε πεντακόσοι,
για τρέλλα θά τό πάρουνε πολλοί !
αί, πίστι ό καθείς σέ μίν' άς δώση,
που ήμουν στην παγάνα, την τρελλή...

3

Σάν έφθασαν ώς του Δρομοκαίτη,
και λίγο παρακίτω, στο Δαφνί
—Βλέπω παιδικά, της άλεπούς τή μήτη !...
φωνάζει ένας μ' άγρια φωνή...

4

Κι' εύθες τό βάζουν όλοι στην τρεγάλα
στο μέρος όπου τρέχ' ή άλεπού·
μά κείνη, με πηδήματα μεγάλα,
πειτῶ, και που νά την συλλάβουν που ;

5

Γκρεμίζετ' ένα άλογο στο δρόμο,
και δεύτερο, και τρίτο που περνῶ...
μά τρέχ' ή άλεπού, πηδῶ με τρόμο,
και πίσω της τό μάτι δέν γυρνῶ...

6

Οι κονηγοί στη χώρα στρέφουν πάλι
και όλοι για την άλεπού σωταύν,
και γίνεται ύγλοβοή μεγάλη
κι' αρχίζουν δυνατά νά συζηταύν...

7

—'Εσὺ τὰ φταῖς. —'Οχι, εὐὺ τὰ κάνεις...
—'Εσὺ δὲν τὰ κατάφερες καλά...
—'Εσὺ ποτέ τὴν άλεπού δὲν πιάνεις...
—'Η άλεπού εἰσένα περιελά...

8

'Ως και στα χέρια πιάνονται καμπόσοι,
και τρέχουν άλλοι από δω κι' εκεί,
για μι' άλεπού, που εἶχ' αναστατώσει
την άμορφη 'Αθήνα πανοικεί.

9

Κι' ή άλεπού από μεριά ψηλή
μιὰ πόλι, εἶσι βλέποντας νά τρέχη.
—ὦ οἶα, οἶα, κράζει, κεφαλή
μά, που μυαλό ένα σκυρὶ δέν έχει !...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Διήλθομεν εβδομάδα εκλογικήν. 'Ηρχίσασμεν με την εκλογήν του κ. Στρέϊτ ως υποδιοικητού της 'Εθν. Τραπεζης και ετελειώσαμεν με την 'Εκλογήν... του Λέοντος και Κωνσταντίνου, την οποίαν εξέδωκεν ο κ. Μομφεράτος με σχολία, μα τόσο ενταλή, ώστε ήμεεις αδυνατούμεν νά κάμωμεν τοιαύτα επί του βιβλίου του.

**

Εἶνε ιστορικόν :

'Ο 'Αγιος Μεθόδιος, δειπνῶν πρό ὀλίγων ἡμερῶν παρὰ τινι γνωστῷ τραπεζίτῃ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς του, διηγοῦτο ἐπιχαρίτως, ὅτι ἐπιθυμῶν νά γινώσκῃ ἀκριβῶς τί ἐμελλε νά εἴπῃ ὁ ἅγιος Κυθήρων πρὸς τὸν ἐπί τῶν 'Εκκλησιαστικῶν Ὑπουργῶν κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκε-

ψιν ἐκρύβῃ ὑπὸ τὴν κλίνην τοῦ ἁγίου συναδέλφου του. Ἄκούων τὴν ἀφελῆ διήγησιν τῆς χριστιανικῆς ταύτης πράξεως και συγκινηθεὶς μέχρι δακρύων ὁ εὐσεβὴς τραπεζίτης ἀνέκραξεν ἐν κατανύξει :

— Τοιοῦτος ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεὺς.

**

'Ηκούσθη εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς :

— Λοιπὸν ὁ ἅγιος Κυθήρων παρητήθη και ἔρχεται κατόπιν ὁ Κολιάτσος.

— Καὶ μετὰ τὸν Κολιάτσον ποῖος ἔρχεται ;

—

**

Τὰ τρόπαια τοῦ ἁγίου Σύρου δὲν ἀφήκων τὸν ἁγιον Κυθήρων νά ἡσυχάσῃ. Πραχθές λοιπὸν ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν του και μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρεῖ εἰς . . . Ρολγοθᾶν. Ὁ ἐκ Τσιρίγου ἅγιος ἀναμένει ἀπὸ προχθές τὰ συγχαρητήρια τῶν φοιτητῶν, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ και τοῦ κ. Κασιμάτη, ἀλλὰ ματαιῶς. Ἐνεκα τῆς ἀργοπορίας ταύτης ἐλέγετο, ὅτι θ' ἀνεκαλείτο ἡ παραίτησις, τοῦ πνευματικοῦ ποιμένου μέλλοντος νά ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἡ ἀσθένειά του ἦτο παροδική και . . . πνευματικῆ.

**

Χθές ἐκυκλοφόρουν αἱ ἐπόμενοι εἰδήσεις :

— Ὁ κ. Συγγρός ἐπῆρε τὸν Μεγαλόσταυρο.

— Ἐξελέγη Μητροπολίτης ὁ κ. Κολιάτσος.

— Ὁ κ. Δηλογιάννης ὠμίλησε λίαν πειστικῶς και συντόμως.

'Απεδείχθη ὅμως, ὅτι ὅλαι αὗται αἱ εἰδήσεις εἶχόν κυκλοφορήσει μόνον διότι ἦτο . . . πρωταπριλιά.

**

Διὰ τὸν κ. Ἀρχηγόν οὔτε λόγος πλέον εἶναι νά γίνεται, καιτοὶ αὐτὸς ἔκαμε ἕνα λόγον πρωτοτυπώτατον εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀφοῦ ἐκλινε τὰ ρήματα γιωρίζω και πονηρεῖσθαι εἰς ὅλους τοὺς χρόνους ἐκλινε τὴν κεφαλὴν και ἐξέπνευσε . . . πολιτικῶς

**

'Εστω πρὸς γινῶσιν τῶν ἐκφωνούντων λόγους. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ Γεωργαντοπούλου καθ' ἣν στιγμὴν ἐξεφώνησε λόγον πανηγυρικόν διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀδελφότητος «Ζηροκρήνης».

Και ἐδῶ ὁ κ. Γεννάδιος ἔχει ἐκφωνήσει τὸ ὀλιγώτερον πενήτηκοντα λόγους χωρὶς νά πάθῃ τίποτε. Διὰ τοὺς ἀκρατάς του ἀμφιβάλλομεν, εἴν δυνάμεθα νά εἴπωμεν τὸ αὐτό.

**

Εἰς φίλος μας τραυλίζων ἠρώτα ἀξιομακτικόν λαβόντα μέρος εἰς τὸ παιγνίδι τῆς άλεπούς :

— Κ. . . κ. . . αἱ ἡ άλεπού δέν ἔφαγε κ. . . κ. . . α. . . μία κο. . . κο. . . κότα ;

Μαύρος Τάτος

